

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. april 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2009-792-0875
Dok.: LOJ41657

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 657 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. april 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 657 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Er det korrekt forstået, at det kun er den snævre nære personkreds, der tillades adgang til de indsatte?”

Svar:

Reglerne om besøg til indsatte fremgår af straffuldbyrdelseslovens §§ 51-54 og af bekendtgørelse nr. 737 af 25. juni 2007 om adgangen til besøg m.v. til indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring i kriminalforsorgens institutioner (besøgsbekendtgørelsen), samt den til bekendtgørelsen tilhørende vejledning.

Det fremgår blandt andet af straffuldbyrdelseslovens § 51, stk. 1, at indsatte har ret til mindst ét ugentligt besøg af mindst én times varighed og så vidt muligt af to timers varighed.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 53, stk. 1, kan justitsministeren fastsætte regler om begrænsninger i denne ret ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, herunder om adgang for institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, til at træffe bestemmelse om forbud mod besøg af bestemte personer og om gennemførelsen af besøg under overværelse af personale i institutionen.

I besøgsbekendtgørelsen er de indsattes ret til besøg nærmere beskrevet i §§ 1 og 2. Efter § 1 har indsatte, der udstår fængselsstraf eller er idømt forvaring, ret til besøg efter straffuldbyrdelseslovens § 51 og § 54. Efter § 2 kan institutionens leder, under hensyn til forholdene i den enkelte institution og i det omfang ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn taler herfor, fastsætte begrænsninger med hensyn til antallet af personer, der samtidig kan være godkendte besøgende til en indsat, og samtidig kan aflægge besøg hos den indsatte.

Som det fremgår, indeholder de nævnte besøgsregler ikke en begrænsning af den personkreds, som indsatte kan få besøg af, f.eks. således, at indsatte kun kan få besøg af nærstående personer eller lignende. Udgangspunktet er, at de indsatte selv vælger, hvem de vil have besøg af, og at besøg foregår uden overværelse af personale.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 53 kan disse udgangspunkter dog, ligesom selve retten til besøg, begrænses af ordens- og sikkerhedsmæssige grunde. Dette kommer bl.a. til udtryk i besøgsbekendtgørelsens § 5,

hvorefter besøg i almindelighed er uoverværet. Hvis det i det enkelte tilfælde ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn findes påkrævet, kan det bestemmes, at besøg skal gennemføres under overværelse af personale i institutionen.

Af vejledningen til besøgsbekendtgørelsen fremgår bl.a. af pkt. 10, at det f.eks. vil være relevant at overveje tilladelse til overværet besøg, hvis tilladelse til uoverværet besøg på den ene side er betænkelig ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige grunde, mens det på den anden side taler for at give besøgstilladelse, at den besøgende f.eks. har en særlig relation til den indsatte. Er der tale om besøg af nærstående personer som ægtefælle/samlever, børn, børnebørn, forældre, søskende, bedsteforældre, oldeforældre eller andre personer, til hvem den indsatte har en tilknytning, der kan sidestilles med familiebånd, bør tilladelse til overværet besøg i disse tilfælde således overvejes.

Det skal endelig bemærkes, at varetægtsarrestanter i samme omfang som afsonere har ret til besøg af andre end nærstående personer. Efter retsplejelovens regler kan politiet dog af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at den varetægtsfængslede modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol.